

Нази ни Караджа изпрати,
двамата да ви погосдим.
Като си Еленка зачула,
зачула и се зарадва,
чи ги във къщи заведи,
сложи им златна трапеза
и си на попа продума:
– Тейне ле, ти стар попе ле,
щеш ли ме, попеи, отдадеш,
на Стефан, на хайдутина?
Попа и нищо не рече,
сама Еленка разбрала,
че баща ѝ не дава,
на Стефан, на хайдутина.
Еленка попа продума:
– Тейне ле, ти стар попе ле,
ако ме на Стефана отдадеш,
вземи бъклица, напий я.
Ако не ме на Стефан дадеш,
аз сама ще я напия.
Че взема Еленка бъклица,
взема я и я напива.
Попа си брада гладеше,
и се земята гледаше.
Еленка, назлъм попова,
тя си в градинка отиде,
набрала цветя всякакви,
чудна е китка завила
и я на Стефан изпрати,
изпрати и им заръча:
– Много му здраве носете,
за сватба да се приготвя.
Стефановата майчица,
тя се много зарадва,
изкара кемер с алтъни
и ги на Стефан подаде,
че си Стефана изпрати,
в Димотика града да иде,